

TA NAĀ E VLAJKA ĀŒESKĀ

PondĀĪĀ-, 01 duben 2019

NaĀji stĀĪtnĀ- vlajku znĀĪ kaĀ¼dĀĀ malĀĀ dĀ-tĀ. Kdo ji ale vymyslel, to se dlouhĀĪ lĀĀta skrĀ½valo pod rouĀĪkou dohadĀ- a nejasnostĀ-. JmĀĀno Jaroslava Kursy by donedĀĪvna nikomu ani u nĀĪs v BlovicĀ-ch nic neĀTMeklo. A to aĀ¼ do ĀTMĀ-jna roku kdy se na Kursovu poĀest objevila na jeho rodnĀĀm domĀĀ bronzovĀĪ pamĀĀtnĀ- deska, kterĀĪ po desetiletĀ-ch koneĀĀnĀĀ odhaluje jeho - do tĀĀ doby neznĀĪmou - tvĀĪĀTM.

Kursa se narodil roku 1875 v uĀĀitelskĀĀ

rodinĀĀ, sĀĪm takĀĀ jeden ĀĀas vyuĀĀoval. Po vĀĀtĀĪinu Ā¼ivota vĀĪak pracoval jako archivĀĪĀTM ministerstva vnitra, pozdĀĪji ĀĀstĀTMednĀ- matice ĀĪkolskĀĀ. Byl vĀ½tvárnĀĀ nadanĀ½ a mĀĀl hlubokĀĀ heraldickĀĀ znalosti. Po vzniku samostatnĀĀho stĀĪtu se aktivnĀĀ zapojil do pĀTMĀ-pravy tehdejĀĪĀ-ch stĀĪtnĀ-ch symbolĀĀ.

Na konci r. 1918 byla vytvoĀTMenĀĪ znakovĀĪ

komise, kterĀĪ byla povĀĀĀena pĀTMĀ-pravou zĀĪkona Ā. 252/1920 Sb. z., kterĀ½m byly stanoveny stĀĪtnĀ- symboly (vlajka, stĀĪtnĀ- znaky aj.). Byla sloĀ¼ena ze zĀĪstupcĀĀ jednotlivĀ½ch ministerstev, politikĀĀ a nĀĀkolika odbornĀ-kĀĀ (ĀTMeditelĀĀ archivĀĀ a Jaroslav Kursa, pracovnĀ-k archivu ministerstva vnitra). Po delĀĪĀ- diskusi se jejĀĀ- ĀĀenovĀĀ shodli na principu, Ā¼e stĀĪtnĀ- vlajka bude obsahovat slovanskĀĀ barvy (bĀĀlou, ĀĀervenou a modrou), a uloĀ¼ili Jaroslavovi Kursovi, aby namaloval nĀĪvrhy vlajky obsahujĀĀ-cĀ- tyto barvy.

Jaroslav Kursa vypracoval ĀTMĀdu

nĀĪvrhĀĀ s rĀĀznĀĀ ĀĪirokeĀ½mi pruhy i s jinĀ½mi heraldickĀ½mi figurami vĀĀetnĀĀ nĀĪvrhu s modrĀ½m klĀĀnem, sahajĀĀ-m do jednĀĀ tĀTMĀtiny dĀĀlky bĀĀoĀĀervenĀĀ vlajky, a pĀTMĀedloĀ¼il je ĀĀenĀĀm komise 4. ĀĀervence 1919. Komise doporuĀĀila zavĀĀst vlajku s klĀĀnem v tĀĀto podobĀĀ. Po kritice veĀTMejnosti a nĀĀkterĀ½ch poslancĀĀ byl v lednu 1920 na doporuĀĀenĀĀ- vĀ½tvárnĀ-kĀĀ klĀĀ-n protaĀ¼en do poloviny dĀĀlky vlajky. Ta byla po tĀĀto ĀĀpravĀĀ schvĀĀjena RevoluĀĀnĀ-m nĀĪrodnĀ-m shromĀĪĀ¼dĀĀnĀ-m 30. bĀTMĀzna 1920 jako ĀĀeskoslavenkĀĪ stĀĪtnĀ- vlajka. (PozdĀĪji se stala vlajkou ĀĀeskou). Za ĀĀinnost pro komisi, kterĀĪ zahrnovala i nĀĪvrhy na podobu stĀĪtnĀ-ch znakĀĀ, dostal odmĀĀnu 4 000 korun.

Po dlouhĀĪ desetiletĀ- mu vĀĪak bylo

autorstvĀĀ- upĀĀrĀĪno. V inkriminovanĀĀ dobĀĀ, soutĀĀĀ¼e byl totiĀ¼ vyslĀĪn do VĀĀ-dnĀĀ na jednĀĪnĀ- o rozdĀĀlenĀ- majetku bĀ½valĀĀho Rakouska ĀĀ Uherska. Jeho nepĀTMĀ-tomnosti vyuĀ¼il jinĀ½ ĀĀen komise, akad. malĀĀ-ĀTM Jaroslav JareĀĪ, a vydal KursĀĀ v nĀĪvrh za svĀĀj. Vyneslo mu to hrob na vyĀĪehradskĀĀm SlavĀĀ-nĀĀ. Je znĀĪmo, Ā¼e sĀĪm takĀĀ prosazoval vlajku s klĀĀnem, ale v ĀĀernĀĀ barvĀĀ.

Podobnou vlajku moĀ¼nĀĪ zhotovil i

ĀĀechoamerĀĀan Josef A. Knedlhans a vĀĀtal s nĀĀ- prĀ½ uĀ¼ roku 1918 prezidenta Masaryka pĀTMĀ jeho nĀĪvĀĪtĀĀ vĀĀ v New Yorku. JejĀĀ- exemplĀĪĀTM je sice uloĀ¼en v muzejnĀĀ- budovĀĀ Czechoslovak Society of America v Chicagu, ale byl tam pĀTMĀedĀĪn aĀ¼ v r. 1954. Vlajka mĀĪ sice modrĀ½ klĀĀ-n, ale jeho rozmĀĀry stejnĀĀ jako pomĀĀr stran vlajky neodpovĀĀ-dajĀĀ- vlajce pĀTMĀĪĀĀ 30. bĀTMĀzna 1920. PĀTMĀ-mĀĀ dĀĀkazy o KnedlhansovĀĀ autorstvĀĀ- tedy neexistujĀĀ- a pĀTMĀ-sluĀĪnĀĪ komise jeho nĀĪvrh ani neznala.

ÄŒeskÄ½ spoleÄ½nost zabÄ½vajÄ½cÄ½ se vlajkami a prapory teprve nedÄ½vno obhÄ½jila skuteÄ½nÄ½ © Kursovo autorstvÄ½- naÄ½Ä½- vlajky, o kterÄ½ zÄ½tmÄ½ejmÄ½ nedokÄ½zal sÄ½m za Ä½ivota bojovat.

Jeho praneteÄ½tm, kterou dÄ½ky internetu objevil Ä½meditel Ä½steckÄ½ knihovny, ho popisuje jako sucharskÄ½ho, nenÄ½padnÄ½ho, pod pantoflem Ä½ijÄ½cÄ½ho muÄ½e. DlouhÄ½ lÄ½ta Ä½il na praÄ½skÄ½ch Vinohradech. ZemÄ½el roku 1950 bez potomkÄ½ jako neznÄ½mÄ½ muÄ½.

Dochovaly se sotva dvÄ½ nepÄ½liÄ½ kvalitnÄ½-rodinnÄ½ fotografie. KdyÄ½ byly objeveny, staly se pÄ½edlohou pro pamÄ½tnÄ½- desku na KursovÄ½ rodnÄ½m domÄ½ u nÄ½s v BlovicÄ½ch na budovÄ½ âœœstarÄ½ Ä½kolyâœœ, a jsou vystavenÄ½ ve vstupu na radnici.

Zdroj: InformacnÄ½- strÄ½nky BLOVIC